

szövegek legjelentősebb szavairól, másrészt megadták a szövegek /szubjektív/ strukturáját.

A két, három, majd mind a nyolc indexelő munkájának értékelése azt mutatta, hogy már a legfontosabb fogalmak kijelölésében is igen kevés az egyezés, még kevesebb a szövegstrukturát illetően. Ezen belül az egyes szakszövegek vonatkozásában lényeges eltérések voltak tapasztalhatók.

A módszer alkalmasnak látszik mind az indexelők általánosabb kiválasztási ismérveinek megállapításához, mind a különféle indexelők szakosodásának irányításához. A probléma megoldásának fontosságához nem fér kétség, hisz a keresés egzaktabbá tétele függ tőle.

/Csekoslovenská informatika, 16.k. 5.sz. 1974. p.268-277./

A tájékoztatási szakemberek tájékozódási szokásai

A tájékoztatási szakemberek tájékozódási szokásaival kapcsolatos felmérés a csehszlovák állami kutatási terv egyik részfeladata volt. A 264 főből álló mintát a felsőfoku végzettség /közel 50%-ban könyvtárosi-informatikai végzettség/, a vezető beosztás és az átlagost magasan meghaladó idegen nyelvtudás /az esetek túlnyomó többségében három világnyelv különböző kombinációkban való ismerete/ jellemezte.

A kérdőív egyes kérdéseire adott válaszok feldolgozása nyomán a következő kép alakult ki:

az információszerzés megadott hat lehetősége közül az első két helyen legtöbben a primér és a szekundér információs források igénybevétele tüntették fel. Általában a harmadik helyre került a személyes érintkezés, negyedikre a külföldi tanulmányut és konzultáció, az ötödikre a továbbképzés, előadás és kongresszus, a hatodikra a tanácsadó és módszertani szolgálat;

a válaszadók többsége úgy nyilatkozott, hogy a kurrens információk feltárásában a megengedhető késés 1-5 hónap között van, a retrospektív irodalomkutatásnak nem kell 10 évnél tovább visszanyulnia;

az informatikai referálólapon kívül - a csehszlovákokon kívül - a megkérdezettek körében a szovjet referálólapon a legnépszerűbb;

a mintában szereplők legszívesebben saját munkahelyük könyvtárát használják. Az általuk használt könyvtárakkal azonban sok esetben nincsenek megelégedve;

egy-egy alapvető szakfolyóiratot mindenki rendszeresen olvas. A többség saját ágazatának kiadványát /évkönyvét/ is átnézi. Csupán a megkérdezettek 10%-a vesz rendszeresen kezébe külföldi szaklapot, elsősorban szovjetet, németet és angol-amerikait;

egyéni dokumentációja a megkérdezettek majdnem 50%-ának van. E házi dokumentációk igen változatos elvek szerint épülnek;

a megkérdezettek által irt tanulmányokban és cikkekben a legtöbb hivatkozás két éve megjelent forrásra történik. A többi hivatkozott forrás zöme egy vagy három éves. Egy-egy publikációban átlagosan 10-50 forrást adnak meg. A maximum: 250 forrás. Legtöbbször folyóiratcikkekre hivatkoztak. A hivatkozott forrásokra a szerzők legtöbbször nem hagyományos módon, a kurrens információs szolgáltatások keretein kívül tettek szert.

A felmérés adatai nem egészen megnyugtatóak. Ezek szerint még a könyvtáros- és információs képzésben is sokat kell tenni annak érdekében, hogy a hallgatók megalapozott és mélyebb információs kulturára tegyenek szert, kialakuljon készségük saját szakterületük információs szolgáltatásainak igénybevételére.

/Československá informatika, 16.k. 5.sz. 1974. p.257-267./

KÖNYVTÁRI MUNKA

A Magyar Könyvtárosok Egyesületének küldöttközgyűlése

A könyvtárosegyesület 1974. évi küldött közgyűlését december 18-án tartotta meg az OMEKDE könyvolvasótermében. Az 1780 tag által választott 178 küldött közül 111 jelent meg.

KOVÁCS Dezső főtitkár beszámolt az egyesület fejlődéséről: erős iramban nőtt tagjainak és rendezvényeinek száma, sikereket ért el a szakmai továbbképzés és a szakmai érdeklődés fejlesztése körül, több új szekció és területi szervezet alakult. A hiányosságok közt említette meg a főtitkár az érdekvédelmi feladatok elhanyagolását, az évkönyv megjelenésének elhúzódsát, a sok tagdíjhátralékot és a nyilvántartás rendezetlenségét.

A felszólalók elsősorban a nyilvántartás körüli hibákról beszéltek. Sok könyvtárost két helyen is nyilvántartanak; szekcióban is, megyei szervezetben is. Emiatt egyesektől kétszer kérnek tagdíjat, mások viszont semmiféle értesítést sem kapnak az egyesületi munkáról, a különféle rendezvényekről, előadásokról.